

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2000-2001

27 JUNI 2001

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 298 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

AMENDEMENT

Nr. 4 VAN DE HEER THISSEN

(Subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

Art. 2

In het voorgestelde tweede lid van § 2 van dit artikel de woorden «Deze ambtenaren moeten» vervangen door de woorden «Behoudens voor de bevelen tot betaling betekend met toepassing van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek, moeten deze ambtenaren».

Verantwoording

Op het algemene principe van de aangetekende verzending van een herinneringsbrief voordat de gerechtsdeurwaarder een bevel tot betaling betekent, moet een uitzondering worden gemaakt voor de bevelen tot betaling betekend volgens artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 145, tweede lid, van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, bepaalt dat de verjaringstermijn kan worden gestuit op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Op die manier plaatst dit

Zie:
Stukken van de Senaat:
2-505 - 1999/2000:

 Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer Olivier de Clippele.
 Nr. 2: Amendementen.
SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2000-2001

27 JUIN 2001

Proposition de loi modifiant l'article 298 du Code des impôts sur les revenus 1992

AMENDEMENT

N° 4 DE M. THISSEN

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 2

Au § 2 de l'article 2 proposé, insérer les mots « Excepté les commandements signifiés en application de l'article 2244 du Code civil, » avant les mots « Ces fonctionnaires adresseront un rappel par voie recommandée préalablement au commandement qui sera fait par huissier de justice ».

Justification

Au principe général de l'envoi d'un rappel par voie recommandée préalablement à la signification d'un commandement par huissier de justice, il convient d'introduire une exception à l'égard des commandements signifiés dans le cadre de l'article 2244 du Code civil.

L'article 145, alinéa 2, de l'arrêté royal du 27 août 1993 en exécution du Code des impôts sur les revenus 1992, dispose que le délai de prescription peut être interrompu de la manière prévue par les articles 2244 et suivants du Code civil. Cet arrêté royal place expressément le recouvrement des impôts directs sous le

Voir:
Documents du Sénat:
2-505 - 1999/2000:

 N° 1: Proposition de loi de M. Olivier de Clippele.
 N° 2: Amendements.

koninklijk besluit de invordering van directe belastingen onder het gewone recht op het stuk van de handelingen die de ontvanger moet uitvoeren om de verjaring te stuiten.

Aangezien artikel 59 van de wet op de Rijkscomptabiliteit bepaalt dat de inning van rijks gelden alleen kan geschieden door een rekenplichtige van de Staatskas;

dat de ambtenaren belast met de invordering door de wet op de rijkscomptabiliteit beschouwd worden als rekenplichtigen van de Staatskas en krachtens artikel 66 van dezelfde wet met hun eigen vermogen aansprakelijk zijn voor de invordering van de kapitalen, inkomsten, rechten en belastingen waarvan de inning hen is toevertrouwd;

dat de ambtenaar die belast is met de invordering en niet binnen de opgelegde termijn de verjaring gestuit heeft, door het Rekenhof verplicht kan worden tot inning over te gaan;

dat het aantal heffingen waarvoor de verjaring gestuit moet worden, de jongste jaren blijft stijgen, moet de rekenplichtige de mogelijkheid behouden de verjaring te stuiten zonder dat hij verplicht is een aangetekende herinneringsbrief te sturen. Zoniet bestaat het risico dat zijn eigen verantwoordelijkheid en uiteindelijk ook zijn eigen vermogen op het spel staat als hij bij hoogdringendheid de verjaring moet stuiten.

régime de droit commun en ce qui concerne les actes interruptifs à accomplir par le receveur.

Dès lors que l'article 59 de la loi sur la comptabilité de l'État dispose que la perception des deniers de l'État ne peut être effectuée que par un comptable du Trésor;

que les fonctionnaires chargés du recouvrement sont considérés par la loi sur la comptabilité de l'État comme comptables du Trésor responsables sur leurs biens propres du recouvrement des capitaux, revenus et droits et impôts dont la perception leur est confiée au sens de l'article 66 de ladite loi;

que le fonctionnaire chargé du recouvrement qui n'a pas interrompu la prescription dans les délais requis, peut se voir forcé en recette par la Cour des comptes;

que le nombre de cotisations pour lesquelles la prescription doit être interrompue ne cessent de croître au cours des dernières années, il convient de laisser la possibilité au comptable d'interrompre la prescription sans l'obliger d'adresser un rappel par voie recommandée sous peine d'engager sa responsabilité et *in fine* son patrimoine lorsque, dans l'urgence, il sera amené à interrompre la prescription.

René THISSEN.